

VRAGENLIJST VOOR KANDIDAAT-COMMISSARIS**Raffaele FITTO****Uitvoerend vicevoorzitter voor Cohesie en Hervormingen****1. Algemene bekwaamheid, inzet voor Europa en onafhankelijkheid**

Welke aspecten van uw kwalificaties en ervaring maken u met name geschikt voor het vervullen van het ambt van commissaris en voor het bevorderen van het Europees algemeen belang, vooral op het gebied waarop u bevoegd zou zijn? Hoe denkt u bij te dragen aan de uitvoering van de politieke richtsnoeren van de Commissie? Hoe zult u ervoor zorgen dat gendermainstreaming wordt toegepast en een genderperspectief wordt geïntegreerd in alle beleidsterreinen van uw portefeuille? Hoe gaat u uitvoering geven aan de mainstreaming van jeugdbelangen?

Hoe kunt u uw onafhankelijkheid aantonen? Kunt u garanderen dat uw vroegere, huidige of toekomstige activiteiten geen twijfel doen ontstaan over uw functioneren als commissaris?

In mijn jeugd, toen Europa diep verdeeld was, was mijn onderwijs geïnspireerd op de eerbiediging van de waarden en beginselen die zijn verankerd in de Europese Verdragen: vrijheid, democratie, de rechtsstaat, pluralisme, gelijkheid, eerbiediging van de menselijke waardigheid, verdediging van de burgerrechten en gelijkheid van vrouwen en mannen.

Ik ben mijn politieke carrière begonnen in de partij waarvan ik de waarden deelde, waaronder haar Europese roeping: de Christendemocratie. Gedurende mijn hele loopbaan heb ik functies op verschillende niveaus bekleed. Na in 1990 voor het eerst tot lid van de regioraad van Apulië te zijn gekozen, werd ik in 2000 lokaal verkozen tot voorzitter van de regio. Ik ben sinds 2022 niet alleen herhaaldelijk lid geweest van het Italiaanse parlement, maar ik was ook minister van Regionale Zaken en Lokale Autonomieën (2008), vervolgens minister van Cohesie (2010) en minister van Europese Zaken, het Zuiden, Cohesiebeleid en het Nationaal plan voor herstel en veerkracht (PNRR). Op Europees niveau werd ik eerst verkozen tot lid van het Europees Parlement in 1999 en vervolgens opnieuw in 2014 en 2019. Van 2000 tot 2005 was ik lid van het Comité van de Regio's, waar ik van 2002 tot 2004 voorzitter van de Commissie territoriale samenhang was.

Ik ben altijd een groot voorstander geweest van het Europese project en van de fundamentele beginselen en waarden van de rechtsstaat die eraan ten grondslag liggen. In een continent dat is ontstaan uit een verwoestende oorlog, biedt de Europese integratie een ongekende weg voorwaarts en vormt zij – naast de Euro-Atlantische alliantie – het belangrijkste instrument om vrede, welzijn, welvaart en veiligheid voor de Europeanen te waarborgen. Uit de brute agressie van Rusland tegen Oekraïne en het conflict in het Midden-Oosten blijkt duidelijk dat dit niet als vanzelfsprekend mag worden beschouwd. Onze eenheid en vastberadenheid zijn onze beste wapens om deze verwezenlijkingen en de waarden waarop zij zijn gebaseerd, veilig te stellen.

In mijn verschillende functies heb ik de kennis uit de eerste hand verworven en heb ik ervaring opgedaan met het cohesie- en regionaal ontwikkelingsbeleid vanuit verschillende invalshoeken – als regionaal voorzitter en als minister, daardoor ook als lid van de desbetreffende Raadsformatie. Als lid van het Europees Parlement maakte ik deel uit van de commissie REGI en volg ik het cohesiebeleid als lid van het Comité van de Regio's.

Het cohesiebeleid is een fundamentele pijler van het Europese project. In mijn benoemingsbrief schreef verkozen voorzitter Von der Leyen: “De Europese cohesie is bedoeld om Europa dichter bij de burgers te brengen en de Europeanen dichter bij elkaar te brengen.” Ik onderschrijf dit volledig, en als mijn benoeming wordt bevestigd, zal ik mij ten volle inzetten om dit doel te bereiken.

De komende vijf jaar zal de Europese Unie voor aanzienlijke uitdagingen staan, zoals de groene en de digitale transitie, veiligheid in een complexe geopolitieke context, het herstel van het concurrentievermogen van de Unie in een snel veranderende mondiale economie, de verdediging van ons sociaal model en onze democratie, en de

voorbereiding op toekomstige uitbreiding. In dit kader moet het cohesiebeleid bijdragen tot de doelstellingen van de Europese Unie, zoals uiteengezet in de politieke richtsnoeren van verkozen voorzitter Von der Leyen. Het is in dit verband van essentieel belang te zorgen voor voldoende middelen en samen te werken aan een solide begroting.

Dankzij mijn ervaring als minister die verantwoordelijk is voor de uitvoering van het nationale herstel- en veerkrachtplan van Italië, het grootste in Europa in omvang, heb ik van nabij ervaren welke grote kansen NextGenerationEU biedt voor de Europese Unie, maar ook wat de uitdagingen en gevoelige aspecten van dit grote en historische gezamenlijke project zijn.

Als ik mijn benoeming wordt bevestigd, ben ik van plan gebruik te maken van deze ervaring door samen te werken met de commissaris voor Economie en Productiviteit om, zoals aangegeven in mijn opdrachtbrief, uitvoering te geven aan de overeengekomen hervormingen en investeringen in het herstel- en veerkrachtplan van de lidstaat, uiterlijk tegen de einde van de uitgaavetermijn 2026.

Tijdens mijn carrière heb ik mij op verschillende niveaus geëngageerd met tal van Europese beleidsmaatregelen en heb ik ervaren dat het belangrijk is de opzet en uitvoering ervan te coördineren. Als uitvoerend vicevoorzitter verbind ik mij ertoe samen te werken met collega's die verantwoordelijk zijn voor landbouw en voedsel, duurzame mobiliteit en toerisme, visserij en de blauwe economie, en anderen, zodat dit beleid geïntegreerd wordt en synergetisch functioneert om bij te dragen aan de welvaart van de Europese Unie en haar burgers.

Ik zal mij volledig inzetten voor gendergelijkheid, aangezien ik van mening ben dat aandacht voor gendergelijkheid zozeer een plicht is, maar in de eerste plaats belangrijke kansen biedt voor het functioneren van elke samenleving. Daarom ben ik vastbesloten gendergelijkheid in leidinggevende functies te bevorderen – te beginnen met mijn kabinet – en ben ervan overtuigd dat dit zal leiden tot een efficiëntere structuur waarin rekening wordt gehouden met de vele gevoeligheden die nodig zijn voor een optimale besluitvorming. Ik zal mij inzetten voor een genderperspectief in het cohesiebeleid en op alle andere gebieden van mijn portefeuille.

Ik heb jongeren altijd aangemoedigd en in hen geïnvesteerd, omdat zij de samenleving gezonder, innovatiever en dynamischer maken. In overeenstemming met de politieke prioriteiten van verkozen voorzitter Von der Leyen verbind ik mij ertoe om van de integratie van jongerenperspectieven in de beleidsvorming tot een prioriteit binnen mijn portefeuille te maken. Beleidsdialogen met jongeren zullen een uitstekende gelegenheid bieden om te luisteren naar de zorgen en standpunten van onze jonge generatie. Ik kijk ernaar uit mijn eerste dialoog binnen de eerste honderd dagen van mijn ambtstermijn te houden.

Ik heb altijd uitsluitend in het openbaar belang gehandeld. Indien mijn benoeming wordt bevestigd, zal ik als uitvoerend vicevoorzitter mijn taken uitoefenen in het exclusieve Europese belang, met volledige inachtneming van de geest en de letter van de Verdragen, met name de verplichtingen die zijn vastgelegd in artikel 17, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU). Onafhankelijkheid heeft altijd mijn persoonlijke en politieke actie gekenmerkt en als lid van de Commissie zal ik geen instructies vragen of aannemen van een lidstaat, een andere instelling of enig ander orgaan. Ook zal ik de gedragscode voor de leden van de Europese Commissie en de bepalingen daarvan inzake belangenconflicten ten volle eerbiedigen en naleven. Ik verbind mij ertoe mijn belangenverklaring onverwijld bij te werken als er wijzigingen nodig zijn.

2. Beheer van de portefeuille en samenwerking met het Europees Parlement

Kunt u beloven het Parlement naar behoren te zullen informeren over uw activiteiten en die van uw diensten? In welk opzicht bent u van mening dat u verantwoording verschuldigd bent aan het Parlement?

Welke specifieke toezeggingen bent u bereid te doen met betrekking tot uw betrokkenheid bij en aanwezigheid in het Parlement, zowel in de commissie als in de plenaire vergadering, transparantie, samenwerking en een doeltreffende follow-up van de standpunten van het Parlement en verzoeken om wetgevingsinitiatieven? Bent u met betrekking tot geplande initiatieven en lopende procedures bereid om het Parlement op gelijke voet met de Raad tijdig van informatie en documenten te voorzien?

Als mijn benoeming wordt bevestigd, verbind ik mij ertoe uitgebreide en gedetailleerde informatie te verstrekken over de maatregelen die onder mijn verantwoordelijkheid vallen.

Gezien hun historische institutionele betrekkingen werken het Europees Parlement en de Commissie nauw samen, aangezien zij beide aan integratie bijdragen en de Europese geest dienen. Ik ben niet van plan van deze visie af te wijken.

Daarom acht ik het ook van essentieel belang te zorgen voor transparantie en verantwoordingsplicht ten aanzien van het Europees Parlement. Met mijn meer dan tien jaar ervaring als lid van het Europees Parlement en als minister van Europese Zaken, het Zuiden, Cohesiebeleid en het Nationaal plan voor herstel en veerkracht (PNRR), acht ik het van cruciaal belang dat het Parlement op passende wijze wordt betrokken bij het wetslagen van het democratische wetgevingsproces.

Ik ben van mening dat de verantwoordingsplicht jegens het Parlement niet beperkt moet blijven tot verslagleggingsbesluiten, maar ook een voortdurende en vruchtbare dialoog vereist, die de basis vormt van goed bestuur. Het is van essentieel belang dat deze dialogen van meet af aan op gang worden gebracht.

Ik zal evenveel belang hechten aan het Parlement als aan de Raad bij hun taak als medewetgever, en ik zal ervoor zorgen dat dit beginsel tot uiting komt bij de uitwisseling van relevante informatie over mijn bevoegdheidsgebied. Dit is niet alleen een wettelijke verplichting, maar ook een fundamentele eis voor een lid van het college dat rechtstreeks verantwoording verschuldigd is aan de gekozen leden van het Europees Parlement.

In de richtsnoeren en de opdrachtbrief van verkozen voorzitter Von der Leyen wordt het voornemen benadrukt om de bijzondere betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Commissie verder te versterken. Deze visie deel ik volledig en ik zal zorgen voor een regelmatige informatiestroom met de relevante parlementaire commissies en beschikbaar zijn voor bilaterale bijeenkomsten. Ik zal regelmatig deelnemen aan interinstitutionele onderhandelingen en op verzoek zal ik plenaire vergaderingen en gestructureerde dialogen van parlementaire commissies bijwonen. Voorts zal ik snel en nauwkeurig antwoorden op vragen van commissieleden over mijn portefeuille.

Omwille van de transparantie zal ik beschikbaar zijn om gestructureerde dialogen met de relevante parlementaire commissies te organiseren en zal ik mij volledig houden aan de bepalingen van het Kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Commissie en het Interinstitutioneel Akkoord over betere regelgeving.

Verkozen voorzitter Von der Leyen heeft zich ertoe verbonden ervoor te zorgen dat de commissarissen zullen blijven reageren op resoluties van het Parlement die door een meerderheid van de leden van het Europees Parlement zijn aangenomen, met wetgevingsvoorstellen die de beginselen van evenredigheid, subsidiariteit en beter wetgeven volledig eerbiedigen. Daarnaast acht de verkozen voorzitter het noodzakelijk de in artikel 225 VWEU beschreven samenwerking te versterken en er bij de commissarissen op aan te dringen een gestructureerde dialoog aan te gaan met parlementaire commissies over de resoluties in kwestie. Ik sta volledig achter deze doelstellingen, en als mijn benoeming wordt bevestigd, zal ik in elke fase van de discussie over resoluties samenwerken met het Parlement. Lange tijd ben ik lid van het Europees Parlement geweest, en ik ben ervan overtuigd dat dit een positieve invloed zal hebben op de resultaten van onze werkzaamheden.

Ik ondersteun de visie van verkozen voorzitter Von der Leyen dat meer aanwezigheid ter plaatse van groot belang is. Als mijn benoeming wordt bevestigd, verbind ik mij ertoe de lidstaten en hun regio's regelmatig te bezoeken om de resultaten van het cohesiebeleid te beoordelen. Het is van essentieel belang om burgers in de hele Unie te ontmoeten, zowel in steden als op het platteland en in dunbevolkte gebieden.

De komende maanden zullen voor de EU van cruciaal belang zijn om langdurige hervormingen en investeringen te blijven ondersteunen die rechtstreeks bijdragen tot de versterking van de Europese groei. Om deze doelstellingen te verwezenlijken, zal het – in overeenstemming met de Verdragen – van essentieel belang zijn om in synergie met het Europees Parlement, de Raad en het Comité van de Regio's te werken. Luisteren naar de stem van individuele regio's en lokale entiteiten, elk met hun eigen gevoeligheden en specifieke kenmerken, zal ook belangrijk zijn om ervoor te zorgen dat hun behoeften naar behoren in aanmerking worden genomen bij het ontwerpen van een versterkt, gemoderniseerd cohesiebeleid. Ik zou het een eer vinden om te werken voor de Europese Commissie, een cruciale instelling als hoedster van de Verdragen. In naam van het gemeenschappelijk belang van de Unie zal ik onze waarden verdedigen en altijd handelen in overeenstemming met het collegialiteitsbeginsel. Ik zal nauw samenwerken met de andere leden van het college om de door voorzitter Von der Leyen vastgestelde prioriteiten te verwezenlijken.

Vragen van de Commissie regionale ontwikkeling

3. Toekomst van het cohesiebeleid, belangrijkste bevindingen, vereenvoudiging

Wat is uw visie op de toekomst van het cohesiebeleid na 2027 en welke zijn volgens u de belangrijkste lessen in deze context die de Europese Commissie en de lidstaten uit de vorige programmeringsperioden hadden moeten trekken? Vindt u de doelstellingen voor economische en sociale cohesie en het wegwerken van regionale verschillen valide en hoe wilt u ervoor zorgen dat het beginsel “doe geen afbreuk aan de cohesie” in het komende meerjarig financieel kader (MFK) wordt weerspiegeld? Zal u het cohesiebeleid ook in de toekomst inzetten als een investerings- en solidariteitsmechanisme voor alle regio’s, en hoe denkt u de ontwikkeling van minder ontwikkelde regio’s te stimuleren en adequaat te reageren op de uitdagingen waarmee stedelijke gebieden worden geconfronteerd? Hoe wilt u de kerndoelstelling van het cohesiebeleid beschermen en ervoor zorgen dat er een robuuste begroting wordt uitgetrokken in het kader van het MFK-voorstel? Hoe denkt u de flexibiliteit van het beleid te vergroten om in te spelen op nieuwe behoeften, en het beleid tegelijkertijd transparanter en eenvoudiger te maken en de uitvoering ervan te versnellen? Moeten met name de fondsen van het cohesiebeleid worden hervormd naar het voorbeeld van het prestatiegericht model van de herstel- en veerkrachtfaciliteit? Hoe denkt u in dit verband de continuïteit van het cohesiebeleid te waarborgen, de oorspronkelijke doelstellingen ervan te behouden en erop toe te zien dat het toekomstige beheer en de financiering van het beleid in overeenstemming zijn met het model van gedeeld beheer, een plaatsgebonden aanpak, het bestuur op verschillende niveaus en de partnerschapsbeginselen, en dat de rol van lokale en regionale overheden wordt behouden? Wilt u nagaan of het in het kader van de volgende financiële programmeringsperiode mogelijk is een doeltreffend mechanisme op te zetten om regionale en lokale overheden en steden en gemeenten in de lidstaten rechtstreeks toegang te geven tot cohesiefondsen, op basis van hun specifieke ontwikkelingsbehoeften?

Economische, sociale en territoriale samenhang is een van de belangrijkste doelstellingen van de Unie en is van vitaal belang voor de volledige ontwikkeling en het blijvende succes van de Unie. Het cohesiebeleid belichaamt de kernwaarden van de Europese Unie, te weten eenheid, solidariteit en rechtvaardigheid voor alle regio’s. Versterking van de economische, sociale en territoriale cohesie vergroot de productiviteit, de innovatie en het concurrentievermogen. Mijn visie op het cohesiebeleid na 2027 is gericht op het stimuleren van convergentie, het verkleinen van regionale verschillen en het ondersteunen van alle regio’s — en vooral de minder ontwikkelde regio’s — om te zorgen voor duurzame economische, territoriale en sociale cohesie. Het volgende meerjarig financieel kader (MFK) biedt een kans om een versterkt en gemoderniseerd cohesie- en groeibeleid uit te werken, in partnerschap met nationale, regionale en lokale overheden. Het cohesiebeleid in het volgende MFK moet worden afgestemd op de bredere prioriteiten van de EU. Het moet ook gericht, eenvoudiger en doeltreffender worden. Wij zullen regionale en sociale verschillen aanpakken door op maat gesneden oplossingen te bieden voor uitdagingen op regionaal en plaatselijk niveau en door regio’s – met inbegrip van eilanden en ultraperifere gebieden – te ondersteunen om hun achterstand in te lopen. In de loop van dit proces zullen we hervormingen en investeringen moeten mobiliseren om te helpen bouwen aan wat een gemeenschap nodig heeft om te gedijen.

Het cohesiebeleid is verankerd in de kernbeginselen ervan: de plaatsgebonden aanpak, meerlagig bestuur, en partnerschap. Bij de ontwikkeling van het MFK voor de periode na 2027 zal ik ervoor zorgen dat deze grondbeginselen behouden blijven. Regionale en lokale overheden moeten centraal staan in het ontwerp en de uitvoering van de plannen om een zo breed mogelijk draagvlak te waarborgen. Het cohesiebeleid moet zich kunnen aanpassen aan nieuwe uitdagingen zoals klimaatverandering, digitale transformatie en demografische verschuivingen, en moet sociale inclusie versterken. Deze veranderende realiteit vereist dat we flexibel en toekomstgericht blijven en dat we ons blijven houden aan het cohesiebeleid als hoeksteen van de eenheid en kracht van de Unie.

Hoewel er onmiskenbaar vooruitgang is geboekt, blijven er regionale verschillen bestaan en ontstaan er nieuwe verschillen, waarbij sommige regio’s stagneren, vooral als gevolg van problemen met het doeltreffend gebruik van middelen. Investerings alleen zijn niet voldoende. Investerings en hervormingen in het kader van het cohesiebeleid moeten hand in hand gaan om reeds lang bestaande uitdagingen aan te pakken, de opwaartse convergentie van onze regio’s te versnellen en ter plaatse te investeren. Duurzame regionale groei vereist een evenwichtiger aanpak met een passend regelgevingskader, opbouw van capaciteit en strategische planning. Het versterken van de nationale en regionale bestuurlijke capaciteit en het verbeteren van het bestuur zijn evenzeer van vitaal belang voor een efficiënt beheer van de middelen, het doorvoeren van hervormingen en het bereiken van tastbare resultaten.

Verdere vereenvoudiging is nodig, met minder administratieve lasten en efficiëntere toegang tot financiering voor begunstigden, en met name kleine en middelgrote ondernemingen en lokale gemeenschappen. Het stroomlijnen van processen, het verminderen van de administratieve lasten en het vergroten van de transparantie door middel van risicogebaseerde beheersverificaties en beter op elkaar afgestemde subsidiabiliteitsregels zullen de toegang aanzienlijk vergemakkelijken. Een betere betrokkenheid van lokale en regionale overheden bij besluitvormingsprocessen zal bijdragen tot een doeltreffender gebruik van de middelen, een betere afstemming op

de regionale behoeften en empowerment van lokale actoren bij het vormgeven van hun eigen ontwikkeling. Prestaties zijn een andere cruciale doelstelling. Elke euro uit de begroting van de Unie moet een verschil maken. We moeten ook beter communiceren met de EU-burgers over wat uit de EU-begroting wordt gefinancierd. Met het oog op de toekomst moeten we ook lering trekken uit de ervaring met vereenvoudigde betalingsmodellen, die de administratieve lasten tot op zekere hoogte hebben verminderd zonder dat dit gevolgen heeft voor de financiële controle. Deze veranderingen zullen van cruciaal belang zijn om het cohesiebeleid flexibeler en responsiever te maken.

Bij het overleg over de toekomst van het cohesiebeleid moeten verschillende opties in overweging worden genomen, waarbij de merites van elk van deze opties worden beoordeeld en rekening wordt gehouden met de standpunten van de relevante belanghebbenden. We moeten transparant zijn over de eindontvangers van EU-middelen om traceerbaarheid en verantwoordingsplicht mogelijk te maken, en we moeten manieren vinden om de administratieve lasten voor begunstigen en uitvoerende autoriteiten te beperken. We zullen ook moeten onderzoeken hoe het cohesiebeleid het best kan worden versoepeld om nieuwe uitdagingen het hoofd te bieden.

Het bevorderen van cohesie is een gedeelde verantwoordelijkheid van de EU en haar lidstaten. Ik zal nauw samenwerken met de andere commissarissen om ervoor te zorgen dat economische, sociale en territoriale cohesie centraal blijven staan in het volgende MFK.

Het cohesiebeleid zal alle regio's blijven ondersteunen, met bijzondere aandacht voor de minder ontwikkelde regio's. In die regio's zullen wij ons richten op investeringen die de toegang tot werkgelegenheid, diensten en infrastructuur verbeteren en er tegelijkertijd voor zorgen dat regio's met een achterstand de nodige steun krijgen voor de groene en de digitale transitie.

Stedelijke gebieden staan voor specifieke uitdagingen, variërend van betaalbare huisvesting tot verkeerscongestie en milieuduurzaamheid. Als mijn benoeming wordt bevestigd, zal ik een alomvattende beleidsagenda voor steden voorstellen die een duidelijke visie op stedelijke ontwikkeling biedt, de EU-aanpak van duurzame stedelijke groei definieert en de EU-prioriteiten vertaalt in tastbare plaatselijke maatregelen. Om ervoor te zorgen dat geen enkele stad achterblijft, moeten steden en gemeenten een eigen inbreng hebben en actief deelnemen aan zowel het ontwerp als de uitvoering van het beleid. Als mijn benoeming wordt bevestigd, wil ik nauw samenwerken met het Europees Parlement om ervoor te zorgen dat steden en lokale en regionale overheden efficiënter toegang hebben tot financiering.

4. Koppeling aan hervormingen, de rechtsstaat, het Europees Semester, conditionaliteit

In het negende cohesieverslag wordt benadrukt dat moet worden nagegaan hoe het verband tussen investeringen en hervormingen verder kan worden versterkt om het effect van het cohesiebeleid te maximaliseren. Er bestaat echter bezorgdheid over het feit dat de in de artikelen 174 en 175 VWEU uiteengezette doelstellingen van het cohesiebeleid in het gedrang kunnen komen door de eventuele invoering van voorwaarden. Bent u er daarom voorstander van om de financiering in het kader van het cohesiebeleid in sterkere mate te koppelen aan belangrijke nationale hervormingen? Zo ja, welke soorten hervormingen moeten dan worden gekoppeld aan de toegang tot financiering? Overweegt u de toegang tot financiering te koppelen aan het Europees semester of met name aan macro-economische voorwaarden? Zal u erop toezien dat lidstaten of regio's met beperkte administratieve capaciteit niet onevenredig worden benadeeld? Bent u van plan de koppeling tussen het cohesiebeleid en de eerbiediging van de rechtsstaat te versterken door een striktere toepassing van de horizontale randvoorwaarden, vooral wat betreft de uitvoering van het Handvest van de grondrechten van de EU? Tot slot, hoe wilt u voorkomen dat de toegang tot financiering voor bepaalde regio's wordt belemmerd doordat de nationale regeringen terughoudend zijn tegenover bepaalde hervormingen?

In het 9e cohesieverslag van de Commissie wordt benadrukt dat het verband tussen investeringen en hervormingen verder moet worden versterkt om het effect van het cohesiebeleid te maximaliseren. Het verband tussen convergentie en structurele hervormingen zal van cruciaal belang blijven voor de periode 2021-2027, aangezien de Unie deze band reeds heeft versterkt, met name door nauwe afstemming op het Europees semester. De landenspecifieke aanbevelingen van de afgelopen jaren dienen als kompas om de hervormings- en investeringsbehoeften van de lidstaten in kaart te brengen en zullen als leidraad blijven dienen voor de tussentijdse evaluatie. Om hervormingen af te stemmen op investeringen en regionale groei en om ontwikkeling doeltreffend te bevorderen, hebben we ook regionale en territoriale dimensies geïntegreerd in programma's zoals het Fonds voor een rechtvaardige transitie.

De koppeling van het Europees Semester aan de uitbetalingen van EU-middelen heeft de voordelen ervan in het kader van de faciliteit voor herstel en veerkracht aangetoond. Hierdoor kon de EU de lidstaten rechtstreeks ondersteunen bij de ontwikkeling en uitvoering van langdurige hervormingen en investeringen die nationale uitdagingen aanpakken en rechtstreeks bijdragen tot de versterking van duurzame Europese groei en de rechtsstaat. De gecombineerde steun voor hervormingen en investeringen in het kader van één enkel plan is doeltreffend gebleken en heeft geleid tot meer samenhang en efficiëntie en meer synergieën.

Voorts hebben de fondsen in het kader van het cohesiebeleid de randvoorwaarden voor de periode 2021-2027 gestroomlijnd om de nodige randvoorwaarden te scheppen voor een doeltreffend gebruik van de middelen. Zo heeft de randvoorwaarde voor de governance van de energiesector geleid tot aanpassingen en de invoering van systemen voor energieprestatiecertificering. Evenzo hebben de strategieën voor slimme specialisatie die vereist zijn onder de randvoorwaarde voor de specifieke doelstelling “Ontwikkeling en opschaling van onderzoeks- en innovatiecapaciteit en de toepassing van geavanceerde technologieën” en “Ontwikkeling van vaardigheden voor slimme specialisatie, industriële transformatie en ondernemerschap” de manier waarop innovatie op regionaal niveau wordt gefinancierd, veranderd.

Bij de uitvoering van de begroting moeten de lidstaten en de Commissie toezien op de naleving van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de in artikel 2 VEU verankerde waarden van de Unie eerbiedigen, die relevant zijn voor de uitvoering van de begroting. Alle acties die in het kader van de verordening gemeenschappelijke bepalingen worden gefinancierd, moeten in overeenstemming zijn met het toepasselijke recht, met inbegrip van de naleving van het Handvest van de grondrechten. Bovendien heeft de horizontale randvoorwaarde van het Handvest een sterke stimulans gegeven voor structurele veranderingen, met name op het gebied van justitiële hervormingen. Dit gebeurde in samenhang met de mijlpalen voor herstel en veerkracht en de jaarlijkse verslagen over de rechtsstaat, waarin belangrijke elementen voor hervormingen werden vastgesteld om doeltreffende rechtsbescherming te waarborgen. Daarnaast is de verordening inzake conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat van toepassing op alle EU-fondsen, met inbegrip van het cohesiebeleid. Ik zet mij volledig in voor deze beginselen.

Verkozen voorzitter Von der Leyen heeft in haar politieke beleidslijnen benadrukt dat de toekomstige langetermijnbegroting zal investeren in de handhaving van de rechtsstaat en waarborgen zal bevatten om de eerbiediging van de rechtsstaat te blijven waarborgen. Ten eerste zouden deze voortbouwen op de voortdurende toepassing van het algemene conditionaliteitsregime dat geldt voor alle fondsen. Ten tweede zullen we lering moeten trekken uit de ervaring die is opgedaan met de uitvoering van de huidige begroting en NextGenerationEU, met inbegrip van een nauwere koppeling tussen hervormingen en de versterking van de rechtsstaat. Uit de toepassing van de verschillende instrumenten is gebleken dat de regels nog doeltreffender kunnen worden gestroomlijnd.

Het cohesiebeleid biedt voldoende flexibiliteit om investeringssteun aan te passen aan behoeften op regionaal en plaatselijk niveau. Als mijn benoeming tot uitvoerend vicevoorzitter voor Cohesie en Hervormingen wordt bevestigd, zal ik ervoor zorgen dat de hervormingen zorgvuldig worden aangepast aan de regionale realiteit en dat het cohesiebeleid een drijvende kracht blijft achter groei en convergentie in alle regio's, waardoor de productiviteit, het concurrentievermogen en de innovatie worden verbeterd en geen enkele regio aan zijn lot wordt overgelaten. Daartoe zal ik in nauw overleg met alle regionale en lokale overheden de belemmeringen voor de toegang tot EU-middelen in kaart brengen en zal ik er in het bijzonder op toezien dat deze overheden centraal staan, zowel bij het ontwerp als bij de uitvoering.

Voor de uitvoering en absorptie van EU-middelen is het van essentieel belang dat de lidstaten en de regionale en lokale overheden over voldoende administratieve capaciteit beschikken. Ik ben mij bewust van de tekortkomingen in de bestuurlijke capaciteit in bepaalde lidstaten en regio's. Als mijn benoeming wordt bevestigd, ben ik voornemens de capaciteitsopbouw van de lidstaten te blijven ondersteunen, op de volgende gebieden: a) versterking van het openbaar bestuur, en b) versterking van de capaciteit om hervormingen door te voeren (d.w.z. ontwerpen en uitvoeren), onder meer door een sterkere digitalisering.

5. Oostelijke regio's, uitbreiding en het Europees grensoverschrijdend mechanisme (ECBM)

Door de aanhoudende oorlog van Rusland tegen Oekraïne staan de grensregio's van de EU, met name de oostelijke en noordelijke regio's aan de buitengrenzen met Rusland, Belarus en Oekraïne, voor de uitdaging om enerzijds de veiligheid te versterken en anderzijds hun economische en sociale ontwikkeling nieuw leven in te blazen. Plant u initiatieven of specifieke steunmaatregelen om deze grensregio's te helpen bij hun aanpak van de economische terugval? Aan welke soorten bijstand en beleidsinitiatieven zal u voorrang geven? Naast de druk van

de oostelijke en noordelijke regio's op de cohesiebegroting, zal de geplande uitbreiding van de EU naar Oekraïne, Moldavië, de Westelijke Balkan en mogelijk Georgië nog verdere gevolgen hebben voor de begroting. Hoe wilt u verzekeren dat de begroting voor het cohesiebeleid zal volstaan om aan de toenemende behoeften te voldoen? Bovendien wegen de aanhoudende administratieve en juridische grensoverschrijdende belemmeringen op de economie in zowel de door de Russische oorlog getroffen gebieden, als in alle regio's van de EU. Dit leidt tot een versnippering van de eengemaakte markt en het verlies van miljarden euro's en miljoenen banen in de EU. Bent u van plan – in de context van deze dringende uitdagingen om enerzijds tegemoet te komen aan de behoeften van de door de oorlog getroffen grensregio's en om anderzijds de EU-uitbreiding voor te bereiden – prioriteit te geven aan de zich voortslepende interinstitutionele onderhandelingen over het voorstel voor een verordening betreffende een mechanisme om juridische en administratieve belemmeringen in een grensoverschrijdende context uit de weg te ruimen?

De grensregio's van de EU, met name die langs de buitengrenzen met Rusland en Belarus, staan voor de tweeledige uitdaging om de veiligheid te verbeteren en tegelijkertijd hun economische en sociale ontwikkeling nieuw leven in te blazen. De veiligheid en de economische ontwikkeling van deze regio's zijn zwaar getroffen als rechtstreeks gevolg van de Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne.

Om deze gevolgen voor grensregio's te beperken, zijn verschillende initiatieven genomen. Ten eerste zijn middelen uit het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), die oorspronkelijk waren toegewezen aan Interreg-programma's met Rusland en Belarus, opnieuw toegewezen aan interne programma's voor grensoverschrijdende samenwerking, ten belope van 150 miljoen EUR. Dit zorgt ervoor dat alle EU-regio's die aan Rusland en Belarus grenzen, kunnen deelnemen aan ten minste één intern Interreg-programma. Ten tweede heeft de Commissie haar verbintenissen ten aanzien van het Interreg-programma versterkt door gerichte oproepen te doen, informatiepunten in te stellen en aanvullende steun te verlenen aan regio's die aan Rusland grenzen. In samenwerking met de Wereldbank ondersteunt het Catching-up Regions Initiative (CuRI) bijvoorbeeld de Baltische staten bij de ontwikkeling van regionale veerkracht.

De regio's die aan Oekraïne grenzen, hebben daarentegen de afgelopen drie jaar hun grensoverschrijdende samenwerking met Oekraïne niet alleen voortgezet, maar ook geïntensiveerd. De Commissie heeft een extra bedrag van 135 miljoen EUR, dat oorspronkelijk was gepland voor samenwerkingsprogramma's met Rusland en Belarus, overgeheveld naar grensoverschrijdende programma's met Oekraïne en de Republiek Moldavië. Deze financiering ondersteunt belangrijke sectoren zoals milieu, gezondheid, onderwijs en grensbeheer. De grensoverschrijdende programma's met Polen, Slowakije, Hongarije en Roemenië dragen bijna 400 miljoen EUR bij aan EU-financiering, waaronder 67 miljoen EUR aan het EU-initiatief inzake solidariteitscorridors. Door deze grensoverschrijdende programma's te handhaven en uit te breiden, streven we ernaar nauwere samenwerking tussen de EU-regio's en Oekraïne te bevorderen, deze uitdagingen het hoofd te bieden en tegelijkertijd zowel het lokale als het Oekraïense economisch herstel te ondersteunen.

Als mijn benoeming wordt bevestigd, wil ik steun blijven verlenen aan de oostelijke grensregio's die het zwaarst door de Russische aanvalsoorlog worden getroffen, met name bij hun inspanningen om hun lokale economie te heroriënteren. Het Catching-up Regions Initiative kan bijvoorbeeld interessante aanknopingspunten bieden voor het bouwen van nieuwe innovatiecentra, het benutten van het potentieel van de regio's om de productie van hernieuwbare energie te ondersteunen, het ontwikkelen van nieuwe ecosystemen voor de verwerkende industrie enz. Voor regio's die grenzen aan Oekraïne en Moldavië kunnen de inspanningen worden gericht op het intensiveren van de interconnecties op alle niveaus (infrastructuur voor vervoer en digitale stromen, innovatieclusters, toegang tot openbare diensten) en op voorbereiding op de toetreding. Ik zal ook samenwerken met de commissaris voor Uitbreiding om toe te zien op de vooruitgang die de uitbreidingslanden boeken op het gebied van hun economische convergentie met de EU, hun geleidelijke integratie in de eengemaakte markt en de uitvoering van belangrijke hervormingen die nodig zijn om optimaal gebruik te maken van de EU-middelen – dit is allemaal van cruciaal belang voor een soepele toetreding tot de EU.

Het aanpakken van de hardnekkige administratieve en juridische grensoverschrijdende belemmeringen waarmee deze regio's worden geconfronteerd, is eveneens een prioriteit voor mij. Ik sta volledig achter de afronding van de interinstitutionele onderhandelingen over de langverwachte verordening betreffende het vergemakkelijken van grensoverschrijdende oplossingen. Ik erken het belang hiervan voor de burgers die in grensgebieden wonen en werken. Daarom ben ik van plan nauw met de lidstaten samen te werken om hun zorgen weg te nemen en zal ik rekenen op de blijvende steun van het Parlement, zodat de onderhandelingen snel van start kunnen gaan. Dit zal een cruciale stap zijn om de belemmeringen voor economische ontwikkeling en voor samenwerking in grensregio's weg te nemen.

Wat de impact van de uitbreiding op het cohesiebeleid van de EU betreft, blijven de doelstellingen van het cohesiebeleid van de EU geldig in een grotere Unie, zowel in de huidige als in de toekomstige lidstaten. In het verleden is het cohesiebeleid succesvol gebleken als het gaat om het bijdragen aan en versterken van de voordelen van de eengemaakte markt, het reduceren van territoriale verschillen en het stimuleren van opwaartse sociaaleconomische convergentie tussen lidstaten en regio's. Als voorbereiding op een grotere Unie, moet zorgvuldig worden nagedacht over de toekomst van het cohesiebeleid. Maar dit is niet de eerste keer dat de EU wordt geconfronteerd met uitbreiding en we kunnen lering trekken uit het verleden om ervoor te zorgen dat het EU-beleid vruchten blijft afwerpen. Dit zal het onderwerp zijn van de beleidsevaluaties voorafgaand aan de uitbreiding die de Commissie begin 2025 zal uitvoeren.

6. Eilanden, ontvolking, recht om te blijven, ultraperifere gebieden (art. 349 VWEU), huisvesting, gebieden met bijzondere geografische en natuurlijke eigenschappen (art. 174 VWEU)

Overeenkomstig artikel 174 VWEU besteedt de Unie bijzondere aandacht aan de aanpak van de uitdagingen van achtergestelde regio's, met name regio's die kampen met ernstige en permanente natuurlijke of demografische belemmeringen. Welke concrete maatregelen denkt u, in de geest van het daadwerkelijke "recht om te blijven", te nemen om de ontvolking tegen te gaan, met name in plattelandsgebieden en kleine steden, en om de gelijke toegang tot essentiële openbare diensten te garanderen? Hoe denkt u de regionale connectiviteit en huisvestingsomstandigheden te verbeteren op eilanden, in ultraperifere gebieden, perifere en grensoverschrijdende regio's zodat de inwoners daar kunnen blijven wonen? Welke specifieke maatregelen wilt u nemen om de bureaucratie te verminderen en de toegang tot EU-financiering en de interne markt voor kmo's in deze regio's te verbeteren? Is het volgens u tijd dat de Commissie met een voorstel komt voor een Europese strategie voor eilanden (eilandenpact) en een Posei-vervoersprogramma (Programma van speciaal op een afgelegen en insulair karakter afgestemde maatregelen)?

Ik ben ervan overtuigd dat rekening moet worden gehouden met de specifieke economische en sociale uitdagingen van eilanden en ultraperifere gebieden, zoals huisvesting, vervoer, onderwijs, gezondheidszorg, water- en afvalbeheer. Deze regio's hebben te kampen met verschillende ontwikkelingsproblemen, waardoor het moeilijk is om ze als één groep te benaderen. In het cohesiebeleid is altijd bijzondere aandacht besteed aan eilanden en ultraperifere gebieden, in overeenstemming met het Verdrag, en als mijn benoeming tot commissaris wordt bevestigd, zal ik deze inspanningen voortzetten.

Eilanden zijn zeer divers en staan voor uiteenlopende uitdagingen, zoals verschillen in economische groei en verschillende demografische trends: sommige eilanden hebben te maken met bevolkingsgroei, en andere juist met een afname. Deze verschillenden behoeften vereisen een aanpak op maat. Dit is precies waar het cohesiebeleid voor staat: bevordering van nationale en regionale programma's om deze uitdagingen aan te pakken. Ik zal eilanden blijven ondersteunen met financiering, beste praktijken en specifieke territoriale strategieën. Daarnaast zal ik samenwerken met de andere commissarissen om in al het relevante EU-beleid rekening te houden met de specifieke kenmerken van eilanden. In het 9e cohesieverslag van de Commissie wordt gewezen op de aanzienlijke risico's van ontvolking en vergrijzing voor plattelandsgebieden, kleine steden en andere achtergestelde regio's. Naar mijn mening moeten we ons richten op concrete maatregelen om deze uitdagingen aan te pakken, zodat burgers in hun lokale gemeenschap kunnen blijven. De eerste prioriteit is de verbetering van de openbare dienstverlening en de levenskwaliteit — het "recht om te blijven" hangt af van de toegang tot basisdiensten zoals gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en openbaar vervoer. Ik zal pleiten voor verdere investeringen in deze gebieden om ontvolking te helpen voorkomen en nieuwe bewoners, waaronder jonge gezinnen en professionals, aan te trekken. Een tweede uiterst belangrijke taak is het dichten van de digitale kloof. Het verbeteren van de digitale geletterdheid en het aanbieden van betrouwbare onlinediensten, waaronder snel internet en 5G-netwerken, zullen het concurrentievermogen van deze regio's verbeteren. Dit zal de emigratie verminderen en telewerken en online onderwijs mogelijk maken, nieuwe kansen creëren en jonge professionals en gezinnen aanmoedigen om in deze gebieden te blijven of er terug te keren. Ten derde is het ondersteunen van de lokale economie en het bevorderen van innovatie van cruciaal belang om banen te scheppen en jong talent te behouden. De bevordering van ondernemerschap in plattelandsgebieden en de voortdurende ondersteuning van kmo's, duurzame landbouw en de circulaire economie spelen in dit verband een belangrijke rol. De opbouw van innovatie-ecosystemen in deze regio's kan de economische veerkracht en de groei op lange termijn stimuleren. Ten vierde is het bevorderen van duurzame ontwikkeling een belangrijke prioriteit voor het cohesiebeleid — met name in plattelands- en grensregio's — waarbij de nadruk ligt op de groene en de digitale transitie. Investerings in hernieuwbare energie, duurzaam vervoer en milieubescherming zullen de levensomstandigheden verbeteren en nieuwe groene banen creëren.

De steun moet worden afgestemd op de regionale behoeften. Ik zal ervoor zorgen dat het cohesiebeleid flexibel, plaatsgebonden en aangepast aan specifieke uitdagingen blijft. Via nauwe partnerschappen met lokale en regionale overheden kunnen we investeringen en hervormingen toespitsen op de specifieke behoeften van deze regio's en ervoor zorgen dat geen enkele regio aan zijn lot wordt overgelaten. Wat regionale connectiviteit en huisvesting betreft, zal ik prioriteit geven aan het verbeteren van de vervoers- en digitale infrastructuur, zodat mensen op eilanden, ultraperifere gebieden, perifere en grensregio's verbonden blijven met grotere Europese hubs. Vervoersconnectiviteit is van cruciaal belang voor de toegang tot banen, basisdiensten, onderwijs, gezondheidszorg en het verkeer van goederen. Ik zal samenwerken met de commissaris voor Vervoer om het spoorvervoer en de openbaarvervoersverbindingen tussen deze regio's en de belangrijkste Europese knooppunten te verbeteren door te investeren in duurzame mobiliteit en multimodaal vervoer.

Digitale connectiviteit is even belangrijk. Ik zal investeringen in hogesnelheidsinternet en 5G-netwerken in plattelands-, perifere en grensregio's bevorderen om telewerken, onlineonderwijs en digitale dienstverlening te vergemakkelijken en deze gebieden aantrekkelijker te maken. Een ander belangrijk probleem is het aanpakken van mobiliteitsproblemen in afgelegen gebieden en eilanden.

We moeten basisdiensten zoals gezondheidszorg, onderwijs en kinderopvang integreren in de investeringen in het kader van het cohesiebeleid om ontvolking tegen te gaan en deze regio's aantrekkelijker te maken voor de inwoners. Dit zal worden bereikt door de grensoverschrijdende samenwerking te versterken, gedeelde diensten mogelijk te maken en slimme oplossingen zoals telegeneeskunde en e-leren te bevorderen. Deze nieuwe initiatieven vormen een aanvulling op het door de EU gefinancierde initiatief "Schone energie voor de eilanden van de EU", dat eilanden helpt om hun eigen duurzame en kosteneffectieve energie te produceren en zo bij te dragen tot de toegang tot betaalbare en duurzame energie voor eilandgemeenschappen.

Voor het waarborgen van een effectief verblijfsrecht is ook toegang tot hoogwaardige banen nodig, met name voor degenen die te lang buiten de arbeidsmarkt zijn geweest en op zoek zijn naar nieuwe kansen. De routekaart voor hoogwaardige banen, die samen met de sociale partners moet worden ontwikkeld, is een concreet initiatief op dit gebied. In dit verband zal ik de uitvoerend vicevoorzitter voor Mensen, Vaardigheden en Paraatheid ondersteunen. Wat de toegang tot diensten en met name tot essentiële diensten betreft, zal de toekomstige armoedebestrijdingsstrategie van de EU een strategische rol spelen, onder meer bij de aanpak van territoriale aspecten van armoede.

Het cohesiebeleid zal blijven bijdragen aan betaalbare en duurzame huisvesting. Ik zal streven naar flexibiliteit in de wetgeving, zodat de lidstaten hun cohesie-investeringen in betaalbare huisvesting kunnen verdubbelen. Investeringen kunnen onder meer bestaan uit het renoveren van het woningbestand, het verbeteren van de energie-efficiëntie en het ondersteunen van nieuwe ontwikkelingen die zijn afgestemd op de regionale behoeften. Het Nieuw Europees Bauhaus kan een waardevol kader bieden voor deze werkzaamheden. Daarnaast zullen wij steden en belanghebbenden ondersteunen met technische bijstand en capaciteitsopbouw, om ervoor te zorgen dat huisvestingsprojecten worden geïntegreerd in bredere stedelijke infrastructuur. Tegelijkertijd zal de uitvoerend vicevoorzitter voor een Schone, Eerlijke en Concurrerende Transitie een begin maken met de herziening van de staatssteunregels om maatregelen ter ondersteuning van huisvesting mogelijk te maken, met name voor betaalbare, energie-efficiënte en sociale huisvesting.

Ik zal werken aan op maat gemaakte plaatsgebonden steun om ervoor te zorgen dat in het toekomstige cohesiebeleid rekening wordt gehouden met de specifieke behoeften van de regio's. Dit omvat het vereenvoudigen van de aanvraag- en rapportageprocedures om de administratieve lasten voor kmo's te verminderen, de bureaucratie aan te pakken, de toegang van lokale bedrijven tot EU-middelen te vergemakkelijken en om deel te nemen aan de eengemaakte markt. Vroegtijdige samenwerking met lokale en regionale overheden is van cruciaal belang om de EU-financiering af te stemmen op de lokale realiteit. Initiatieven zoals het Enterprise Europe Network (EEN) en het Europees platform voor clustersamenwerking zullen kmo's blijven helpen om te gaan met complexe regels, EU-middelen veilig te stellen en samen te werken met zakenpartners. Het EEN speelt een sleutelrol in afgelegen regio's en biedt steunen op maat voor programma's zoals Horizon Europa en InvestEU. Het vergemakkelijkt ook grensoverschrijdende partnerschappen, waardoor kmo's nieuwe markten kunnen aanboren en hun activiteiten doeltreffender kunnen uitbreiden.

Ik zal ook een permanente dialoog met belanghebbenden bevorderen om ervoor te zorgen dat de financieringsmechanismen inspelen op hun veranderende behoeften en dat eventuele knelpunten snel worden aangepakt. Deze voortdurende betrokkenheid zal ervoor zorgen dat eilanden en de perifere en ultraperifere gebieden niet achterblijven bij de ontwikkelingsinspanningen van de EU.

Het cohesiebeleid moedigt alle lidstaten en regio's aan hun eilanden te ondersteunen. Daarnaast vallen plattelandsgebieden op eilanden onder de langetermijnvisie voor plattelandsgebieden en het bijbehorende actieplan voor het platteland en het plattelandspact. Wat het voorgestelde Posei-vervoersprogramma betreft, zal ik ernaar streven de bestaande instrumenten optimaal te benutten en lacunes in kaart te brengen alvorens nieuwe oplossingen te overwegen.

7. Natuurrampen en noodsituaties

Europa wordt geconfronteerd met steeds meer en ernstigere weegerelateerde rampen, zoals extreme temperaturen, stormen, overstromingen in het binnenland en aan de kust, perioden van droogte en bosbranden. Hoe denkt u de gevolgen van dergelijke rampen op korte en lange termijn doeltreffender aan te pakken? Hoe wilt u met name de begrotingstoewijzing, de subsidiabiliteit en het beheer van het huidige Solidariteitsfonds van de EU verbeteren? Welke andere specifieke maatregelen, ook op het gebied van preventie, wilt u voorstellen om natuurrampen aan te pakken in het kader van het toekomstige meerjarig financieel kader voor de periode na 2027, zonder afbreuk te doen aan het hoofddoel van het cohesiebeleid? Welke maatregelen wilt u op het gebied van waterbeheer voorstellen, zowel wat overstromingen als perioden van droogte betreft, om de gevolgen ervan voor de meest kwetsbare regio's te beperken? Zal u bovendien voorstellen de EU-strategieën te actualiseren om kust- en berggebieden minder kwetsbaar te maken voor klimaatverandering?

Verkozen voorzitter Von der Leyen benadrukte in haar politieke beleidslijnen de grote veiligheidsrisico's die het gevolg zijn van de klimaatverandering. Extreme weersomstandigheden – overstromingen, branden en droogten – teisteren steeds grotere delen van Europa, en dat het hele jaar door en in de hele Unie. Zij heeft toegezegd te zorgen voor een Europees klimaataanpassingsplan met specifieke maatregelen om natuurrampen te voorkomen. Als mijn benoeming wordt bevestigd, zal ik als uitvoerend vicevoorzitter bijdragen aan dit plan. Voor de aanpak van natuurrampen is een onmiddellijke actie vereist, met een sterke nadruk op nationale, lokale en regionale preventieve maatregelen. Op de natuur gebaseerde oplossingen (herbebossing, wetlands en andere groene infrastructuur) blijven prioriteit krijgen. Om risico's doeltreffend te beperken, moeten op alle bestuursniveaus proactieve strategieën worden ingevoerd, ondersteund door gerichte investeringen en hervormingen.

Het cohesiebeleid is momenteel de grootste financieringsbron van de EU voor rampenrisicobeheer, waarbij de nadruk ligt op preventie- en paraatheidsmaatregelen in regio's in de hele EU, met 14 miljard EUR voor rampenrisicobeheer (beperking van het overstromings- en brandrisico; ecosysteemgerichte aanpak; niet-klimaatgerelateerde natuurlijke en door de mens veroorzaakte risico's) in de programmeringsperiode 2021-2027. De Commissie heeft onlangs voorgesteld de middelen van het cohesiebeleid flexibeler te maken om snel aanvullende en doeltreffende steun te verlenen in geval van natuurrampen.

Het Solidariteitsfonds van de Europese Unie (SFEU) verleent bijstand in de nasleep van grote rampen en vormt een concrete Europese bijdrage aan nood- en hersteloperaties. Het Solidariteitsfonds van de EU is bedoeld als aanvulling op de nationale inspanningen en niet als een vervanging daarvan. Daarom zijn uitbreiding van de nationale financieringsprogramma's voor civiele bescherming en capaciteitsopbouw op nationaal niveau van essentieel belang. De lidstaten moeten toegerust zijn om kleinere rampen het hoofd te bieden en kunnen een beroep doen op de beschikbaarheid van het Solidariteitsfonds van de EU wanneer de omvang van de ramp hun eigen capaciteiten te boven gaat. Gezien de toename van de klimaatgerelateerde rampen moeten we de solidariteitsmaatregelen opvoeren. De enige betaalbare manier is ervoor te zorgen dat elke investering klimaatbestendig is, aangezien dit veel goedkoper is dan herstel na rampen.

Wat de gevolgen op langere termijn betreft, wil ik meer aandacht besteden aan preventieve maatregelen. Op de natuur gebaseerde oplossingen moeten prioriteit krijgen. Deze maatregelen verminderen de gevolgen van natuurrampen op doeltreffende wijze en dragen tegelijkertijd bij tot de biodiversiteit en de aanpassing aan de klimaatverandering.

Daarnaast is een alomvattende aanpak van waterbeheer nodig, die zowel de preventie van overstromingen als bescherming tegen droogte omvat. Hoewel het cohesiebeleid reeds waterbeheersmaatregelen ondersteunt, moeten plannen voor rampenrisicobeheer zodanig worden ontworpen dat rekening wordt gehouden met de gevolgen van klimaatverandering.

Investeringen in bescherming tegen overstromingen en weerbaarheid tegen droogte moeten nauw worden afgestemd op nationale en regionale strategieën voor risicobeheer. De invoering van randvoorwaarden heeft de doeltreffendheid van deze investeringen vergroot, en we moeten nagaan hoe deze voorwaarden beter kunnen worden afgestemd op de specifieke behoeften van elke lidstaat en elke regio. Dit kan onder meer inhouden dat de

infrastructuur wordt versterkt om extreme weersomstandigheden te weerstaan, dat de systemen voor vroegtijdige waarschuwing worden verbeterd en dat maatregelen voor aanpassing aan de klimaatverandering volledig worden geïntegreerd in de lokale en regionale planning. De klimaatverandering verergert het bestaande isolement, en maakt het voor bewoners van kust-, berg- of afgelegen gebieden nog moeilijker om toegang te krijgen tot gezondheidszorg, onderwijs en schoon water. Het verbeteren van de vervoers- en digitale infrastructuur zal niet alleen de gevolgen van natuurrampen helpen verzachten, maar ook deze gemeenschappen veerkrachtiger maken.

De bescherming van de belangen en veerkracht van kustgemeenschappen in de EU blijft een prioriteit, aangezien 40 % van de EU-bevolking in kustgemeenschappen en -regio's woont. De economische schade als gevolg van overstromingen aan kustgebieden in de EU, die momenteel 1 miljard EUR per jaar bedraagt, zal de komende jaren naar verwachting sterk toenemen als gevolg van de opwarming van de aarde. In het Oceanenpact, onder leiding van de commissaris voor Visserij en Oceanen, zal worden nagegaan hoe kustgemeenschappen kunnen worden ondersteund. Dit pact bevordert een holistische aanpak die ecologische, economische en sociale dimensies integreert en ervoor zorgt dat alle belanghebbenden, met inbegrip van lokale kustgemeenschappen en -industrieën, betrokken zijn bij de oceaangovernance. Dit zal een kader bieden voor gezonde, veerkrachtige en productieve mariene en kustgebieden, waardoor zij minder kwetsbaar worden voor klimaatverandering.

Vragen van de Begrotingscommissie

8. Welke concrete maatregelen wilt u nemen voor de opdracht die u is toevertrouwd om het cohesiebeleid af te stemmen op bredere prioriteiten van de EU, het beleid gericht, eenvoudiger en doeltreffender te maken en hervormingen en investeringen te helpen mobiliseren? Hoe zal het cohesiebeleid aansluiten bij de vraag van de verkozen voorzitter van de Commissie naar een beleidsmatige aanpak voor de volgende langetermijnbegroting van de EU? Als het beleid moet worden uitgevoerd op basis van een plan voor elk land waarin belangrijke hervormingen worden gekoppeld aan investeringen, hoe zult u zorgen voor enerzijds voldoende flexibiliteit en anderzijds het behoud van een duidelijk auditspoor, een concrete Europese meerwaarde met een duidelijk te onderscheiden grensoverschrijdende dimensie in uitgaven waarbij regionale en lokale overheden betrokken zijn en een effectieve kosten-batenverhouding, en hoe zult u verzekeren dat het Parlement op voet van gelijkheid met de Raad een rol blijft spelen bij de uitvoering van en het toezicht op de fondsen?

Verkozen voorzitter Von der Leyen heeft mij de taak toevertrouwd om van het cohesiebeleid een belangrijke aanjager van EU-hervormingen en -investeringen te maken. Ik zie dit als een kans om zijn rol bij het verkleinen van economische, sociale en territoriale verschillen, het bevorderen van opwaartse convergentie, het verhogen van de productiviteit, innovatie en concurrentievermogen en het ondersteunen van regionale en lokale overheden te moderniseren en te versterken. Ik ben vastbesloten ervoor te zorgen dat het cohesiebeleid aansluit bij de algemene prioriteiten van de EU, eenvoudiger en gericht wordt en tastbare voordelen blijft opleveren voor onze burgers en bedrijven.

In de eerste plaats moet het cohesiebeleid – hoewel de bevordering van economische, sociale en territoriale cohesie op zich een doelstelling van de Unie is – volledig worden afgestemd op de strategische prioriteiten van de EU, waaronder concurrentievermogen, de groene en de digitale transitie en economische en sociale veerkracht. Dit zal ervoor zorgen dat geen enkele regio — stedelijk, landelijk of afgelegen — achterblijft als we werken aan een sterker en duurzamer Europa. Het volgende MFK biedt hiervoor een unieke kans.

Partnerschap met regionale en lokale overheden zal centraal staan in het toekomstige cohesiebeleid. Deze autoriteiten zijn van cruciaal belang om ervoor te zorgen dat ons beleid kan steunen op een breed draagvlak en dat onze investeringen ter plaatse doelgericht en doeltreffend zijn. In mijn opdrachtbrief is mij uitdrukkelijk verzocht bijzondere aandacht te besteden aan de betrokkenheid van regionale en lokale overheden. Als mijn benoeming wordt bevestigd, zal ik als uitvoerend vicevoorzitter nauw overleg voeren met alle bevoegde regionale en lokale overheden om mogelijke belemmeringen voor de toegang tot EU-middelen in kaart te brengen, en zal ik bijzondere aandacht besteden aan hun nauwe betrokkenheid bij het ondersteunen van de eigen inbreng en de uitvoering van investeringen en hervormingen ter plaatse.

Wij zullen nauw samenwerken met nationale, regionale en lokale overheden om het volgende meerjarig financieel kader voor te bereiden en ervoor te zorgen dat het cohesiebeleid doelgericht wordt opgezet. Door de nadruk te leggen op gedeelde EU-prioriteiten — zoals het verkleinen van ongelijkheden, het bevorderen van economische, sociale en territoriale cohesie en het versterken van het concurrentievermogen — zullen we ervoor zorgen dat onze investeringen een meetbaar effect hebben. Daartoe zal ik met de lidstaten samenwerken om ervoor te zorgen dat cohesiemiddelen worden gebruikt ter ondersteuning van cruciale hervormingen op het gebied van overheidsdiensten, onderwijs, gezondheidszorg, vervoer en digitale connectiviteit. Deze hervormingen zullen de

voorwaarden scheppen die nodig zijn om bedrijven te laten floreren en gemeenschappen te versterken, met name in regio's die het risico lopen achterop te raken.

Het cohesiebeleid zal ook grensoverschrijdende samenwerking blijven bevorderen als essentieel onderdeel van de Europese integratie. Door het vervoer, de digitale connectiviteit en de openbare diensten te verbeteren, zal het cohesiebeleid de connectiviteit tussen regio's verbeteren en bijdragen tot sociale cohesie en economische groei.

Een eenvoudiger cohesiebeleid zal ook helpen om de administratieve lasten te verminderen en de efficiëntie te vergroten. De actie van het cohesiebeleid om aanvullende particuliere en nationale investeringen te mobiliseren, zal een sterk effect hebben. Deze aanpak zal niet alleen het effect van de financiële middelen van de EU maximaliseren, maar er ook voor zorgen dat elke euro die uit de cohesiebegroting wordt uitgegeven, een duidelijke Europese meerwaarde oplevert en convergentie en concurrentievermogen in alle gebieden bevordert.

Hoewel het cohesiebeleid gericht en strategischer moet zijn, is flexibiliteit van cruciaal belang voor het welslagen ervan.

Tegelijkertijd moeten we een duidelijk controlespoor en een gezonde financiële controle aanhouden. Het cohesiebeleid zal voldoen aan de hoogste normen voor de bescherming van de financiële belangen van de EU. Het cohesiebeleid moet zorgen voor kosteneffectiviteit en elke investering moet zijn Europese meerwaarde aantonen. Daartoe zal ik sterke monitoring- en evaluatiemechanismen handhaven die zorgen voor transparantie, verantwoordingsplicht en efficiëntie bij het gebruik van EU-middelen. Het Europees Parlement zal een cruciale rol spelen bij het toezicht op de uitvoering van het cohesiebeleid en ervoor zorgen dat de democratische controle volledig wordt geëerbiedigd.

Ik zal aandringen op een aanpak die een transparante informatiestroom waarborgt en beschikbaar zal zijn voor een samenwerking op hoog niveau tussen de instellingen gedurende de uitvoeringsfase.

Vragen van de Commissie economische en monetaire zaken

Uitvoering van de herstel- en veerkrachtfaciliteit

9. Gezien de absorptiepercentages van de herstel- en veerkrachtfaciliteit, bent u van mening dat de faciliteit voldoende snel en doelgericht is ingezet om de economie na de COVID-19-crisis aan te zwengelen? Hoe denkt u als verantwoordelijke commissaris erop toe te zien dat de middelen uit de herstel- en veerkrachtfaciliteit zo efficiënt mogelijk worden gebruikt? Bent u van plan aan de lidstaten toegewezen middelen terug te vorderen als het onwaarschijnlijk is dat de investeringen vóór 2026 worden voltooid? Beschouwt u de herstel- en veerkrachtfaciliteit als een precedent om crises en aanzienlijke financieringstekorten aan te pakken?

Naar mijn mening heeft de herstel- en veerkrachtfaciliteit snel en specifiek bijgedragen tot het stimuleren van de economie in de nasleep van de COVID-19-crisis. Eind augustus 2024 was meer dan 40 % van de in het kader van de faciliteit vastgelegde middelen al uitbetaald aan de lidstaten, bijna 50 % van de subsidies en meer dan 30 % van de leningen. Dit is een historisch hoog absorptiepercentage in vergelijking met eerdere EU-uitgavenprogramma's.

De herstel- en veerkrachtfaciliteit heeft op verschillende manieren een beslissende bijdrage geleverd aan de ondersteuning van het economisch herstel na de pandemie. In de nasleep van de COVID-19-crisis zijn de overheidsinvesteringen niet slechts stabiel gebleven, maar zelfs gestegen van 3 % in 2019 tot 3,5 % in 2023, waarbij bijna de helft van deze stijging toe te schrijven is aan EU-steun, met name de herstel- en veerkrachtfaciliteit. Daarnaast heeft de aankondiging van NextGenerationEU in 2020, samen met andere nationale en EU-beleidsmaatregelen, bijgedragen tot het verminderen van de spreads voor overheidsobligaties. Tegelijkertijd speelde voorfinanciering in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit een belangrijke rol bij het stimuleren van het economisch herstel van de EU, door de lidstaten onmiddellijk extra budgettaire ruimte te bieden en na de pandemie te stabiliseren, terwijl het model voor de uitvoering van de faciliteit, dat de vooruitgang bij de uitvoering ervan beloont, duurzame financiële steun aan de lidstaten bood.

De faciliteit voor herstel en veerkracht was echter niet alleen een crisisinstrument, maar ook een instrument om de veerkracht van de EU te vergroten en onze economieën en samenlevingen sterker en toekomstbestendig te maken. De faciliteit voor herstel en veerkracht heeft de economie gestimuleerd en tegelijkertijd de convergentie bevordert, aangezien de verdeelsleutel ervan was ontworpen om de steun te richten op lidstaten met een lager inkomen en de kwetsbare lidstaten die het hardst door de pandemie werden getroffen. Bovendien kon de faciliteit voor herstel en veerkracht dankzij het vereiste dat plannen voor herstel en veerkracht betrekking moeten hebben op een aanzienlijk

deel van de in de landspecifieke aanbevelingen vastgestelde uitdagingen, inspelen op de specifieke behoeften van elke lidstaat en tegelijkertijd de gemeenschappelijke prioriteiten van de EU ondersteunen.

In de tussentijdse evaluatie werd geconcludeerd dat de herstel- en veerkrachtfaciliteit zeer doeltreffend is geweest bij het ondersteunen van de gemeenschappelijke prioriteiten van de EU en de uitvoering van belangrijke langverwachte structurele hervormingen. Ambitieuze herstel- en veerkrachtplannen hebben bijgedragen tot vooruitgang bij alle zes pijlers van het toepassingsgebied van de faciliteit, met name op het gebied van de groene en de digitale transitie en de sociaal-economische cohesie.

Deze inspanningen zijn echter zeker niet voorbij. De beste manier om ervoor te zorgen dat de faciliteit zo doeltreffend mogelijk wordt gebruikt, is de lidstaten te helpen hun toezeggingen tegen 2026 volledig na te komen. Dit is onze gedeelde verantwoordelijkheid en een belangrijke uitdaging voor zowel de lidstaten als de Commissie. Daarom zal ik, als mijn benoeming wordt bevestigd, als uitvoerend vicevoorzitter nauw samenwerken met de commissaris voor Economie en Productiviteit om de lidstaten in staat te stellen de in de herstel- en veerkrachtplannen overeengekomen hervormingen en investeringen uit te voeren binnen de in mijn opdrachtbrief vastgestelde uitgaventermijn van 2026. Het doel is en blijft de volledige uitvoering van de toezeggingen en dus de volledige uitbetaling van de middelen die zijn vastgelegd in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit.

Er moet rekening mee worden gehouden dat de herstel- en veerkrachtfaciliteit is ontworpen met duidelijke regels en een robuust prestatiegericht kader. De financiering van de herstel- en veerkrachtfaciliteit is gekoppeld aan resultaten. De vooruitgang van de lidstaten bij de uitvoering van hervormingen en investeringen wordt gemeten aan de hand van mijlpalen en streefdoelen die naar behoren zijn verdeeld over de levensduur van het instrument, zodat de uitvoering kan worden gevolgd aan de hand van duidelijke uitgangswaarden en streefdoelen die moeten worden bereikt. De herstel- en veerkrachtfaciliteit belooft deze vooruitgang door bedragen uit te keren die gekoppeld zijn aan de verwezenlijking van mijlpalen en streefdoelen.

Naarmate we de termijn van eind 2026 naderen, zal de Commissie voortdurend beoordelen of de lidstaten hun toezeggingen nakomen en of de definitieve mijlpalen en streefdoelen tegen die tijd waarschijnlijk zullen zijn verwezenlijkt. Als dit niet het geval is, zal ik binnen het huidige rechtskader samen met de betrokken lidstaten nagaan hoe ik hun plannen kan wijzigen en ervoor kan zorgen dat de middelen worden geconcentreerd op even ambitieuze alternatieve investeringen die gedurende de looptijd van de faciliteit kunnen worden voltooid. Indien sommige van de laatste mijlpalen of streefdoelen ondanks deze inspanningen nog steeds als niet op bevredigende wijze verwezenlijkt worden beschouwd, zal de desbetreffende uitbetaling niet plaatsvinden.

Voor de komende vijf jaar is het de ambitie van de Commissie om een “investeringscommissie” te zijn, zoals voorzitter Von der Leyen in de politieke beleidslijnen heeft aangegeven. In de vorige mandaatsperiode heeft Europa de koers uitgezet voor een ambitieus moderniseringsprogramma. NextGenerationEU biedt een aanzienlijke stimulans voor investeringen en helpt de financiering te mobiliseren die nodig is voor de groene, de digitale en de sociale transitie. Uit de herstel- en veerkrachtfaciliteit hebben we geleerd hoe belangrijk eenvoud, flexibiliteit, snelheid en strategische oriëntatie van onze uitgaven zijn. We merken echter ook op dat de betrokkenheid van lokale en regionale overheden, belanghebbenden en sociale partners moet worden verbeterd, evenals het huidige audit- en controlekader. Deze lessen moeten in onze toekomstige financieringsstrategieën tot uiting komen.

De investeringsbehoeften van Europa kunnen echter niet alleen met overheidsmiddelen worden gefinancierd. Zoals in het rapport-Draghi en in het rapport-Letta wordt benadrukt, moet het grootste deel van deze investeringen afkomstig zijn uit de particuliere sector. Hoewel de publieke sector een cruciale rol speelt bij het scheppen van de juiste randvoorwaarden, bijvoorbeeld via de kapitaalmarktunie, kan de EU ook stimulansen en hefboomwerking bieden aan de particuliere sector.

Vragen van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken

10. In uw opdrachtbrief wordt erop aangedrongen dat alle burgers daadwerkelijk het recht moeten hebben om te blijven [...] door de behoeften van een gemeenschap te ondersteunen, met name door regionale verschillen aan te pakken. Dit heeft onder meer betrekking op werkgelegenheids- en sociaal beleid, met inbegrip van sociale integratie. Welke concrete voorstellen en maatregelen plant u om deze uitdaging aan te pakken en de toegang tot hoogwaardige sociale diensten en diensten voor arbeidsvoorziening te verbeteren, en hoe wilt u ervoor zorgen dat de plannen van de herstel- en veerkrachtfaciliteit bijdragen tot deze doelstelling en meer in het algemeen tot de doeltreffende uitvoering van de Europese pijler van sociale rechten?

Hoe denkt u – gezien de inzet van de EU om de-institutionalisering te bevorderen en ervoor te zorgen dat personen met een handicap, kinderen en andere groepen in een kwetsbare situatie gelijke rechten genieten – ervoor te zorgen dat met name gemeenschapsgebaseerde zorg en betaalbare huisvestingsoplossingen in de toekomst doeltreffend worden ondersteund door EU-financiering en het cohesiebeleid? Hoe denkt u op dit vlak samen te werken met kandidaat-commissaris Jørgensen?

Als mijn benoeming wordt bevestigd, zal ik concrete maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat het wegwerken van regionale verschillen een kernprioriteit van het cohesiebeleid blijft. Ik zal ernaar streven dat burgers daadwerkelijk het recht hebben thuis en in hun gemeenschap te blijven door de toegang tot openbare diensten en particuliere activiteiten, hoogwaardige banen, onderwijs en vaardigheden, gezondheid, vervoer en digitale connectiviteit te verbeteren. Dit houdt in dat investeringen worden gericht op regio's die te kampen hebben met economische stagnatie, ontvolking en onderontwikkeling – met name regio's die achterlopen bij de groene en de digitale transitie. Ik zal nauw samenwerken met lokale en regionale overheden om hun capaciteit te versterken om de fondsen doeltreffend te beheren en ervoor te zorgen dat ontwikkelingsstrategieën worden afgestemd op hun specifieke behoeften.

Wat de sociale dimensie van het cohesiebeleid betreft, zal ik blijven voortbouwen op de beginselen van de Europese pijler van sociale rechten om de ambitieuze doelstellingen te verwezenlijken die in mijn opdrachtbrief zijn uiteengezet. Voor de huidige programmeringsperiode 2021-2027 hebben we al een solide basis. Het Europees Sociaal Fonds Plus (ESF +) helpt met name de toegankelijkheid en kwaliteit van sociale diensten in alle regio's van de EU te verbeteren, met name voor kwetsbare groepen en personen met een handicap.

Vooruitblikkend is een sterke sociale dimensie in het cohesiebeleid van cruciaal belang om een effectief verblijfsrecht te waarborgen. Ik zal nauw samenwerken met mijn andere commissarissen, en met name met de uitvoerend vicevoorzitter voor Mensen, Vaardigheden en Paraatheid, om dit te bereiken. Ik zal ook actief samenwerken met de commissaris voor Paraatheid en Crisisbeheer, die verantwoordelijk is voor gelijkheid, om de toegankelijkheid en diensten voor personen met een handicap te verbeteren. De Unie moet ervoor blijven zorgen dat het recht van personen met een handicap op zelfstandig wonen en inclusie in de gemeenschap in de praktijk werkelijkheid wordt. Ook hier is EU-financiering belangrijk om de-institutionalisering te ondersteunen.

Ik zal ook voortbouwen op de lessen die zijn getrokken uit de faciliteit voor herstel en veerkracht. De faciliteit heeft een aanzienlijke bijdrage geleverd aan de sociale agenda van de EU en de Europese pijler van sociale rechten, onder meer op het gebied van gendergelijkheid en gelijke kansen. De sociale maatregelen die bijdragen aan de Europese pijler van sociale rechten vertegenwoordigen een aanzienlijk deel van de faciliteit en zijn goed voor bijna 163 miljard EUR of meer dan 25 % van de totale financiële steun voor herstel en veerkracht. Zo bevatten bijna alle nationale plannen maatregelen om de gezondheidsstelsels te versterken en vaardigheden, onderwijs en opleiding te bevorderen. De meeste nationale plannen omvatten ook actief arbeidsmarktbeleid en maatregelen om de doeltreffendheid van de openbare diensten voor arbeidsvoorziening te vergroten. Tot slot bevatten de meeste nationale herstel- en veerkrachtplannen ook maatregelen om de sociale bescherming en sociale diensten te verbeteren en sociale huisvesting te bevorderen.

De betaalbaarheid van huisvesting is een belangrijk punt van zorg voor de Europese burgers en zij verwachten doortastende maatregelen. Verkozen voorzitter Von der Leyen heeft in de politieke beleidslijnen het eerste Europese plan voor betaalbare huisvesting aangekondigd. Als mijn benoeming wordt bevestigd, zal ik nauw samenwerken met de commissaris voor Energie en Huisvesting aan de aspecten die verband houden met de huisvestingsproblematiek. In overeenstemming met mijn opdrachtbrief zal ik bijdragen aan het Nieuw Europees Bauhaus en het Europees plan voor betaalbare huisvesting, met name door een liquiditeitsinjectie voor de woningmarkt en de mogelijkheid voor de lidstaten om de geplande investeringen in betaalbare huisvesting in het kader van het cohesiebeleid te verdubbelen. Vanuit het oogpunt van het cohesiebeleid zullen deze werkzaamheden nauw verbonden zijn met het waarborgen van een effectief “recht om te blijven” voor burgers.

De kwaliteit van het gebouwenbestand, de grootste energieverbruiker in Europa, is van cruciaal belang om onze klimaat- en energiedoelstellingen te halen en de kosten van levensonderhoud te verlagen. Renovaties bieden een belangrijke kans om de energieprestaties en veerkracht van gebouwen te verbeteren en de beschikbaarheid van woonruimte te vergroten, met name in stedelijke gebieden. Renovaties vereisen weliswaar voorafgaande investeringen, maar verminderen het energieverbruik en kunnen de onderliggende oorzaken van energiearmoede aanpakken, die 10,6 % van de Europeanen, die in 2023 niet in staat waren hun woning adequaat te verwarmen, hebben getroffen. Energiearmoede wordt ook aangepakt door middel van structurele maatregelen in het kader van de armoedebestrijdingsstrategie van de EU, met name op het gebied van energie-efficiëntie in huisvesting en toegang tot hernieuwbare energie.

Het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en het Cohesiefonds financieren reeds de bouw en renovatie van betaalbare woningen, verbeteren de energie-efficiëntie en ondersteunen stedelijke ontwikkeling. Deze steun zal in de volgende programmeringsperiode worden voortgezet, samen met andere instrumenten zoals de herstel- en veerkrachtfaciliteit.

Vragen van de Commissie vervoer en toerisme

11. In de opdrachtbrief heeft Commissievoorzitter Von der Leyen de toekomstige uitvoerend vicevoorzitter voor Cohesie en Hervormingen opgedragen sturing te geven aan de werkzaamheden op het gebied van duurzame mobiliteit en duurzaam toerisme om verschillende delen van Europa met elkaar te verbinden en een bloeiende eengemaakte markt te ondersteunen. In dit verband is het uw taak om de toekomstige commissaris voor Duurzaam Vervoer en Toerisme bij te staan bij zijn werkzaamheden. Hoe wilt u deze samenwerking voortzetten en wat zijn uw strategie en prioriteiten op het gebied van vervoer en toerisme? Als uitvoerend vicevoorzitter zal u verantwoordelijk zijn voor het cohesiebeleid en regionale ontwikkeling. Hierdoor zal u ook bijdragen aan de voltooiing van het TEN-T-netwerk waarvoor de TRAN-commissie bevoegd is. Hoe wilt u garanderen dat de uitvoering van het TEN-T-netwerk voldoende wordt gefinancierd en wordt geschraagd door het cohesiebeleid van de EU? Hoe kan vervoer volgens u, als verantwoordelijke voor de ontwikkeling van ultraperifere gebieden, eilanden, plattlandsgebieden en steden, worden ingezet als instrument voor sociale cohesie en connectiviteit, en wat is uw geplande aanpak op het gebied van toerisme in deze gebieden om een veerkrachtige, duurzame en concurrerende toeristische sector te bevorderen?

Ik ben van mening dat duurzaam vervoer en duurzaam toerisme van cruciaal belang zijn om de cohesie en welvaart van Europa te versterken. Connectiviteit is essentieel voor de goede werking van de eengemaakte markt. Ervoor zorgen dat alle burgers en bedrijven toegang hebben tot betrouwbare en betaalbare vervoermiddelen, ongeacht hun locatie, en hen verbinden met de rest van de EU en de rest van de wereld is een voorwaarde voor de economische en sociale ontwikkeling en bestaansmiddelen van mensen.

Tegelijkertijd heeft het toerisme een belangrijke territoriale dimensie en zijn veel EU-regio's er sterk van afhankelijk. Duurzaam toerisme is een aanjager van de economische en sociale cohesie van Europese regio's, met name in afgelegen en plattlandsgebieden, waar het een belangrijke bron van inkomsten en bestaansmiddelen kan zijn voor lokale gemeenschappen.

In nauwe samenwerking met de commissaris voor Duurzaam Vervoer en Toerisme zal ik de inspanningen ondersteunen om het EU-beleid af te stemmen op de regionale behoeften. Dit zal ervoor zorgen dat de specifieke uitdagingen van elke regio worden aangepakt en dat tegelijkertijd economische groei, sociale inclusie en ecologische duurzaamheid worden bevorderd. Samen zullen we EU-financiering mobiliseren om de groene en de digitale transformatie van beide sectoren te stimuleren en ze veerkrachtiger en toekomstbestendiger te maken. Wij zullen ervoor zorgen dat bij investeringen in duurzaam vervoer en duurzaam toerisme in gelijke mate rekening wordt gehouden met de economische, sociale, culturele en milieudimensie, zodat regio's vlot kunnen integreren in de eengemaakte markt en hun economisch potentieel kunnen benutten, en tegelijkertijd de doelstellingen van de EU op het gebied van klimaat en territoriale cohesie ondersteunen en de kwaliteit van het milieu verbeteren. Ik ben er ook van overtuigd dat het verbeteren van de beschikbaarheid, toegankelijkheid en betaalbaarheid van vervoer van cruciaal belang is voor sociale inclusie, economische ontwikkeling en cohesie. In dit verband wil ik ervoor zorgen dat alle Europeanen ruime toegang hebben tot betaalbaar vervoer. De bestrijding van vervoersarmoede zal ook aan bod komen in de allereerste Europese armoedebestrijdingsstrategie onder leiding van de uitvoerend vicevoorzitter voor Mensen, Vaardigheden en Paraatheid, waaraan ik graag een bijdrage zal leveren.

In de eerste plaats wil ik ervoor zorgen dat het TEN-T-netwerk ten uitvoer wordt gelegd. Het gaat voornamelijk om het voltooiën van ons TEN-T-netwerk binnen de overeengekomen termijnen en het beter bestand maken van de EU-infrastructuur tegen natuurrampen. De nadruk zal liggen op de lidstaten die achterlopen op het gebied van de ontwikkeling van infrastructuur, alsook op investeringen in nationale delen van het TEN-T om te voldoen aan de EU-normen en om verbinding te maken met grensoverschrijdende trajecten. Bij deze investeringen zal prioriteit worden gegeven aan duurzame vervoersopties, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de ontwikkeling van infrastructuur bijdraagt tot zowel territoriale cohesie als ecologische duurzaamheid. Bovendien ben ik van plan om, als mijn benoeming wordt bevestigd, te blijven werken aan het mogelijk maken van betaalbare connectiviteit, mobiliteit en toegang tot kritieke diensten in regio's met ontoereikende vervoerssystemen, zoals plattlands-, perifere, grens- en ultraperifere gebieden, en duurzame mobiliteit in stedelijke gebieden te bevorderen.

Ten tweede zal ik ernaar streven dat toerisme een passende plaats krijgt in de financieringsprogramma's en tegelijkertijd over voldoende flexibiliteit beschikt. Gezien zijn veelzijdige karakter kan en moet toerisme op

verschillende beleidsterreinen worden ondersteund. Ik zal vooral kijken naar de uitdagingen van het toerisme in steden, eilanden en ultraperifere gebieden. Het doel is voort te bouwen op de huidige initiatieven om duurzaam stedelijk toerisme te bevorderen en connectiviteitskwessies, de gevolgen van klimaatverandering en de uitdagingen van een grote energieafhankelijkheid aan te pakken, de diversificatie van het economische model te ondersteunen en nieuwe oplossingen te testen. Ik zal voortbouwen op de lopende werkzaamheden om het voor onze toeristische bedrijven en culturele locaties gemakkelijker te maken financieringsmogelijkheden te vinden, ook op nationaal en regionaal niveau.

Ik ben ervan overtuigd dat investeringsmogelijkheden baat moeten hebben bij strategische en geïntegreerde benaderingen om de uitdagingen van beide sectoren aan te pakken, met bijzonder aandacht voor vereenvoudiging en de behoeften van lokale belanghebbenden, die betrokken moeten worden bij de vaststelling van de nodige maatregelen.

Vervoersinvesteringen moeten deel uitmaken van de alomvattende vervoersplanning, een multimodale inventarisatie van bestaande en geplande infrastructuur omvatten en duurzame mobiliteitsstrategieën en investeringen in de TEN-T-netwerken integreren, met bijzondere aandacht voor werkplannen voor de Europese TEN-T-vervoerscorridors. Deze strategie zal regio's doeltreffender helpen verbinden met grotere vervoersnetwerken, de eengemaakte markt voltooien en de economische ontwikkeling bevorderen in overeenstemming met de strategie voor duurzame en slimme mobiliteit.

Toerismemaatregelen moeten worden geïntegreerd in bredere territoriale ontwikkelingsstrategieën. Door investeringen in toerisme te koppelen aan lokale ontwikkelingsplannen, strategieën voor slimme specialisatie en initiatieven voor territoriale samenwerking, kunnen we ervoor zorgen dat toerisme lokale economieën stimuleert en bijdraagt tot sociale cohesie en ecologische duurzaamheid. Deze aanpak is duidelijk omschreven in het transitietraject voor toerisme en de Europese agenda voor toerisme 2030. De volledige uitvoering ervan vereist een strategische aanpak op EU-niveau, zodat alle beschikbare instrumenten, van financiering tot beleid, voor hetzelfde doel worden ingezet.

Het consolideren van de sleutelrol van de ecosystemen voor duurzaam vervoer en toerisme zal van het grootste belang zijn. We hebben allemaal tijdens de COVID-19-pandemie gezien wat er gebeurt wanneer er geen toerisme is en de mobiliteit van mensen wordt ingeperkt. Dit heeft een verwoestend effect gehad op de kracht van het economische en sociale weefsel van Europa. Beide sectoren hebben zich sindsdien hersteld. Als mijn benoeming wordt bevestigd, is het mijn taak om voort te bouwen op dit herstel en ervoor te zorgen dat het duurzaam en rechtvaardig is. Het is van bijzonder belang dat afgelegen gebieden niet alleen goed verbonden zijn, maar ook dat het vervoer betaalbaar blijft. Anders zullen deze gebieden nauwelijks profiteren van duurzaam toerisme.

Vragen van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling

12. Hoe zou u, als uitvoerend vicevoorzitter van de Europese Commissie, de gemeenschappelijke doelstelling van meerdere directoraten-generaal nastreven om de oorzaken en de uitdagingen in verband met het behoud en de verbetering van de levenskwaliteit in plattelandsgebieden aan te pakken? Hoe zou u de kloof tussen stad en platteland verkleinen, de ontwikkeling van infrastructuur bevorderen, de digitale transitie ondersteunen, de toegang tot diensten vergemakkelijken en plattelandsgebieden in het algemeen aantrekkelijker maken voor landbouwers en bedrijven? Wat is uw visie op het plattelandspact en de verdere uitwerking ervan? Hoe denkt u, wat de financiering betreft, ervoor te zorgen dat de EU-fondsen en -beleidsmaatregelen een aanvulling vormen op de ondersteuning van plattelandsgebieden en dat informatie toegankelijk is voor lokale belanghebbenden?

Ik sta volledig achter de doelstellingen van de langetermijnvisie voor de plattelandsgebieden van de EU. Dit toekomstgerichte document beschrijft de uitdagingen voor de verbetering van de levenskwaliteit op het platteland en het onbenutte potentieel voor kansen. Ik ben voornemens te zorgen voor coördinatie tussen de verschillende sectorale beleidsmaatregelen die van invloed zijn op plattelandsgebieden, met name het cohesiebeleid en het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Deze beleidsmaatregelen vullen elkaar aan en dragen bij tot de sociale, economische en territoriale cohesie in Europa en tot meer duurzaamheid. Een belangrijk aspect is het versterken van de uitvoering van de plattelandstoetsing van de wetgevings- en niet-wetgevingsinitiatieven van de Europese Commissie, zoals gevraagd door het Europees Parlement op initiatief van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling in zijn resolutie van 13 december 2022. Ik verbind mij ertoe de nodige samenwerking tussen de commissarissen te organiseren om ervoor te zorgen dat de economische ontwikkeling, het concurrentievermogen en de aantrekkelijkheid van plattelandsgebieden worden ingebed in toekomstige plannings- en begrotingsinspanningen.

Toegang tot diensten, infrastructuur, digitale connectiviteit en vaardigheden zijn hoekstenen om ondernemerschap op deze gebieden aantrekkelijker te maken, te beginnen met de landbouw- en levensmiddelensector, die in de loop der jaren een pijler van het platteland is geworden. Er is echter een gebrek aan diensten, met name in afgelegen en ontvolkte plattelandsgebieden. We moeten ervoor zorgen dat gezondheidszorg, onderwijs en sociale diensten geen luxe zijn. We moeten ervoor zorgen dat zij toegankelijk zijn voor het hele publiek, zoals voorzien in de Europese pijler van sociale rechten. Als mijn benoeming wordt bevestigd, verbind ik mij ertoe gevolg te geven aan het actieplan van de langetermijnvisie voor de plattelandsgebieden van de EU, dat gericht moet zijn op de oprichting van nieuwe bedrijven en de bevordering van bestaande bedrijven, het verbeteren van de dienstverlening en het ondersteunen van innovatie, met name digitale innovatie. We moeten het nationale en regionale beleid afstemmen op de prioriteiten en financieringsstromen van de EU om de impact ervan te maximaliseren. Dit kan worden bereikt door de uitvoering van holistische strategieën voor plattelandsgebieden op nationaal en regionaal niveau aan te moedigen en te zorgen voor een alomvattende planning en samenwerking tussen alle bestuursniveaus, in overeenstemming met de plattelandsvisie. Ik zal ervoor zorgen dat er een dialoog tot stand wordt gebracht met plattelandsgemeenschappen, met name met jongeren in plattelandsgebieden. Het plattelandspact is een belangrijk forum voor samenwerking gebleken en volgt het voorbeeld van interactie tussen stedelijke belanghebbenden. De activiteiten van het plattelandspact hebben ertoe bijgedragen de stem van het platteland te versterken, netwerkvorming mogelijk te maken en maatregelen voor plattelandsgebieden aan te moedigen. In het licht van zijn succesvolle aanpak verbind ik mij ertoe het plattelandspact te blijven ondersteunen en waar nodig te verdiepen en te verbeteren.

Het EU-beleid beschikt momenteel over een breed scala aan territoriale instrumenten en andere beleidsinstrumenten die doeltreffend zijn om uitdagingen op het platteland aan te pakken, met name in het kader van de tweede pijler van het GLB, waaronder programma's zoals Leader, vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling die hun toegevoegde waarde heeft bewezen, en slimme dorpen, maar ook strategieën voor geïntegreerde territoriale ontwikkeling. Een jaar na mijn aantreden zal ik de balans opmaken en beoordelen hoe de huidige instrumenten efficiënter kunnen worden gemaakt om plattelandsgemeenschappen en landbouwers te ondersteunen bij de overgang naar productiemodellen op de drie duurzaamheidsniveaus: sociaal, economisch en milieu.

Het cohesiebeleid biedt ook brede steun aan plattelandsgebieden, met name via geïntegreerde territoriale interventies, met inbegrip van maatregelen die gericht zijn op het versterken van de interactie tussen stad en platteland in het kader van duurzame stedelijke ontwikkeling. Plattelandsgebieden profiteren ook van steun voor kleine stedelijke gebieden, die fungeren als ankerpunten en infrastructuur- en dienstencentra voor plattelandsgebieden.

Ongeacht de opzet van de volgende generatie EU-fondsen, die nog niet is gedefinieerd, moeten we ervoor zorgen dat de behoeften van de plattelandsbevolking duidelijk worden vastgesteld, naar behoren worden aangepakt en centraal staan in de verschillende beleidsterreinen. Er moet worden beoordeeld welke steun voor plattelandsgemeenschappen is gepland. Daartoe zal het van cruciaal belang zijn om in de toekomstige EU-fondsen en -strategieën specifieke doelstellingen en indicatoren voor plattelandsgebieden vast te stellen. De versterking van de onlangs opgerichte waarnemingspost voor het platteland zal aan deze doelstelling bijdragen. Het is belangrijk ervoor te zorgen dat er doeltreffende instrumenten voorhanden zijn om lokale en plattelandsbelanghebbenden volledig bij het proces te betrekken, te beginnen met landbouwers en agrovoedingsproducenten. Mijn prioriteit is het opbouwen van hun capaciteit om toegang te krijgen tot EU-financiering en communiceren over de bestaande mogelijkheden via netwerkactiviteiten en -initiatieven zoals het instrumentarium voor EU-financiering voor plattelandsgebieden.

Vraag van de Commissie visserij

13. Hoe denkt u de visserijsector veerkrachtiger en duurzamer te maken, de concurrentiepositie van de sector wereldwijd te versterken, generatievernieuwing te bevorderen en maatregelen te nemen ten voordele van de kustgemeenschappen en ultraperifere gebieden, waarbij tegelijkertijd de cohesie van deze gebieden wordt gewaarborgd en wordt voldaan aan de doelstellingen van de Europese Green Deal?

De toekomst van de visserij, in economisch opzicht en als aantrekkelijke sector voor jongeren, is afhankelijk van een gezonde oceaan, overvloedige visbestanden en een inzet voor veiligheid en innovatie. Het vinden van het juiste evenwicht tussen het beheer van de visbestanden, de bescherming van ons mariene milieu en investeringen in de toekomst van de visserij zal van cruciaal belang zijn om de levensvatbaarheid op lange termijn van de visserijsector, met name de kleinschalige vloot, te waarborgen.

Als mijn benoeming wordt bevestigd, zal ik de commissaris voor Visserij en Oceanen bij zijn missie steunen.

Om de veerkracht te versterken, moeten investeringen in innovatie en modernisering binnen het huidige rechtskader prioriteit blijven krijgen in zowel de fondsen van het cohesiebeleid als het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur (EFMZVA). In het kader van het EFMZVA zullen wij de groene en de digitale transitie blijven ondersteunen en streven naar een ambitieus evenwicht tussen de noodzaak om visbestanden te beschermen en de veerkracht van de sector te versterken. Zowel de fondsen van het cohesiebeleid als het EFMZVA spelen een centrale rol bij het aanpakken van de unieke uitdagingen waarmee de kustgebieden van de EU, die vaak sterk afhankelijk zijn van de visserij, van de Middellandse Zee tot de Atlantische kust en de ultraperifere gebieden, worden geconfronteerd. Aangezien deze gebieden kwetsbaarder zijn voor conjunctuurschommelingen en veranderingen in het milieu, moet hun veerkracht specifiek worden bevorderd door samen met handelspartners uit derde landen oplossingen te ontwikkelen die gelijkwaardige productienormen garanderen. Wij zullen prioriteit blijven geven aan de financiering van de ontwikkeling van infrastructuur in deze regio's om de connectiviteit en de toegang tot markten te verbeteren. Ook zullen wij de visserijsector ondersteunen, met inbegrip van decarbonisatie en digitale transformatie, maar ook duurzame aquacultuur en nieuwe opkomende sectoren van de blauwe economie, zodat kustgemeenschappen kunnen profiteren van de diversificatie van de economie. Als mijn benoeming wordt bevestigd, zal ik bijzondere aandacht besteden aan het aanpakken van de sociale en economische verschillen in ultraperifere gebieden. Zowel de fondsen van het cohesiebeleid als het EFMZVA kunnen helpen inclusiviteit te bevorderen door gerichte financiële steun aan kleinschalige vissers aan te bieden en projecten voor sociale innovatie te bevorderen waarbij de visserij, met name de kleinschalige visserij, wordt geïntegreerd in bredere regionale ontwikkelingsstrategieën.

Tot slot zal ik de commissaris voor Visserij en Oceanen krachtig steunen bij de ontwikkeling van een duidelijke visie voor een veerkrachtige, duurzame en concurrerende visserijsector met een perspectief voor 2040, bij de ontwikkeling van een holistische, toekomstgerichte en ambitieuze strategie voor de oceaan, via het Europees oceaanpact, en bij het bevorderen van de prioriteit van de Unie om te zorgen voor een gelijk speelveld tussen de EU en derde landen.